

## Maróczy Géza

(Szeged, 1870. március 3. – Budapest, 1951. május 29.) magyar mérnök, sakkozó, nagymester, sakkolimpiai bajnok, pályájának csúcsán a világ egyik **legjobbja**.

A *chessmetric* módszer teljesítmény-számításai szerint 1904 és 1907 eleje közt **a világ legjobb játékosa volt**.

Ennek ellenére csak *egyszer* hívta ki a világbajnokot, 1906-ban, az Emanuel Lasker elleni mérkőzés azonban a helyszínként kijelölt Kuba politikai problémái miatt nem jött létre.

Középiskolásként kezdett sakkozni, Jakobi Sámuel mester tanítása nyomán **a legjobb magyar sakkozó** lett. A **nemzetközi mesteri címet** 1895-ben Hastingsben elért győzelmével szerezte meg, 1896-ban Nürnbergben második lett.

A műegyetemet Zürichben végezte, azután a káposztásmegyeri vízművek építkezésének előkészítésében vett részt.

1903-tól 1919-ig *ábrázoló geometria–matematika* szakos tanárként működött.

Szerkesztője volt a **Sakk és billiárd szemle** című lapnak (1902–1903), főmunkatársa a **Magyar Sakk lap** című folyóiratnak (1905–1909). A Tanácsköztársaság alatt az Állami Színházak intendánsa volt. 1920-ban **kivándorolt** Hollandiába, majd az USA-ban tett körutat.

1927-ben hazatért és a **Pesti Hírlap** sakkrovatvezetője, a Magyar Sakkszövetség kapitánya lett. Az 1927. évi londoni sakkolimpián szövetségi kapitánya volt az olimpiai aranyérmet nyert magyar együttesnek és az 1936-os berlini nem hivatalos olimpián veretlenül győztes magyar csapatnak.

---

Maróczy Géza

(Szeged, 1870. március 3. – Budapest, 1951. május 29.) magyar mérnök, sakkozó, nagymester, sakkolimpiai bajnok, pályájának csúcsán a világ egyik legjobbja.

A chessmetric módszer teljesítmény-számításai szerint 1904 és 1907 eleje közt a világ legjobb játékosa volt.

Ennek ellenére csak egyszer hívta ki a világbajnokot, 1906-ban, az Emanuel Lasker elleni mérkőzés azonban a helyszínként kijelölt Kuba politikai problémái miatt nem jött létre.

Középiskolásként kezdett sakkozni, Jakobi Sámuel mester tanítása nyomán a legjobb magyar sakkozó lett. A nemzetközi mesteri címet 1895-ben Hastingsben elért győzelmével szerezte meg, 1896-ban Nürnbergben második lett.

A műegyetemet Zürichben végezte, azután a káposztásmegyeri vízművek építkezésének előkészítésében vett részt.

1903-tól 1919-ig ábrázoló geometria–matematika szakos tanárként működött. Szerkesztője volt a Sakk és billiárd szemle című lapnak (1902–1903), főmunkatársa a Magyar Sakk Lap című folyóiratnak (1905–1909). A Tanácsköztársaság alatt az Állami Színházak intendánsa volt. 1920-ban kivándorolt Hollandiába, majd az USA-ban tett körutat. 1927-ben hazatért és a Pesti Hírlap sakkrovatvezetője, a Magyar Sakkszövetség kapitánya lett. Az 1927. évi londoni sakkolimpián szövetségi kapitánya volt az olimpiai aranyérmet nyert magyar együttesnek és az 1936-os berlini nem hivatalos olimpián veretlenül győztes magyar csapatnak.

